

מעריב לחול

שיר הפעלות הינה | ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמידים בבית יהוה
בלילות: שאידיכם קדש וברכו את יהוה: יברך יהוה מציון עשה שמים
וארכץ:

ג' פנים: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה.

ג' פנים: יי צבאות אשרי אדם בטח בה.

ג' פנים: יי הושעיה המלך יעננו ביום קראנו.

הושעיה את עמק וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד הרים: מידתנו מציון
ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו ניל יעקב ישמה ישראל: בשלום יהוה
אשרבה ואישן בראשיה יהוה לבד לבטח תושיבני: יומם יצוה יהוה |
חסדו ובלילה שירהעמי תפלה לאל חי: ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם
בעת צרה: ויעורם יהוה ופלטם יפלטם מרשעים ווישעים כי חסנו בו:

ש"ז

יתגדל ויתקדש שמה רבא.

בעולם די ברא ברעותה, ימליך מלכותה, יצמיח פרקניה ויקריב
משיחת. בחיקון ובזימיכון ובחיי דבל בית ישראל, בעגלא ובזמן קרייב
ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעם ולעמי עלייה. יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרומם ויתגشا ויתהדר ויתעלח ויתהחל שמה דקדשא
בריך הווא,

לעלא מן כל (בנעשית לעלה ולעלא מכל) ברכתא ושירתא
תשבחתא וגחתתא, דאמירן בעולם, ואמרו אמן.

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית, ותרבה להשב אפו ולא יעיר כל חמתו. יי
הושעיה המלך יעננו ביום קראנו.

מעיליב לחיל

חִזּוֹן: בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבוֹרָךְ
קְהֻלָּה וְחִזּוֹן: בָּרוּךְ יְיָ הַמְבוֹרָךְ לְעוֹלָם וְעַד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדָבָרְךָ
מִעֲרֵב עֲרָבִים, בְּחִכָּמָה פֹּתַח שָׁעָרִים, וּבְתִבְנָה
מִשְׁגָּה עֲתִים, וּמְחַלִּיף אֶת הַזְּמִינִים, וּמְסִדר אֶת
הַכּוֹכָבִים, בִּמְשִׁמְרוֹתֵיכֶם בָּרְקִיעַ כָּרֶצֶנוּ. בָּרוּא
יּוֹם וְלִילָּה, גּוֹלֵל אֹור מִפְנֵי חִשּׁוֹךְ, וְחִשּׁוֹךְ מִפְנֵי אֹור.
וּמְעֵבֵר יוֹם וּמְבֵיא לִילָּה, וּמְבָדֵיל בֵּין יוֹם וּבֵין
לִילָּה, יְיָ צָבֹאות שְׁמוֹ. אֶל חַי וּקְיָם, תָּמִיד יְמֹלֶךְ
עָלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמִּעֲרֵב עֲרָבִים:

אַהֲבָת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְךָ אַהֲבָתְךָ, תּוֹרָה
וּמְצּוֹת, חֲקִים וּמִשְׁפָטִים, אֹתָנוּ לְמִדְתָּךְ עַל בֵּן יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, בְּשַׁכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ נִשְׁיַח בְּחִקִּיךָ, וּנְשִׁמָּח
בְּדָבָרְךָ תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתְךָ לְעוֹלָם וְעַד. כִּי هֵם חַיָּינוּ
וְאָרֶךְ יְמִינוּ, וּבָהֶם נִהְגָה יוֹמָם וְלִילָּה, וְאַהֲבָתְךָ אֶל
תְּסִיר מִפְנֵנוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אָוֹהֵב עַמוֹּ
יִשְׂרָאֵל:

מעיליב לחול

(יחיד אומר: אל מלך גאנז)
שמע | יישראַל, יי | אלְהִינָּנוּ, יי | אֶחָד:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

וְאַהֲבָתְּךָ אֶת יי | אֱלֹהֵיךָ, בְּכָל-לְבָבְךָ, וּבְכָל-גִּפְשָׁךָ,
וּבְכָל-מַאֲדָךָ. וְהִיא הַדָּבָרִים הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר | אָנֹכִי מִצְוָה הַיּוֹם,
עַל-לְבָבְךָ: וְשִׁנְגַּתְּךָ לְבָנִיךָ, וְדִבְרָתְּךָ בָּם בְּשִׁבְתָּךְ בַּבִּיתְךָ,
וּבְלִכְתָּךְ בַּדָּרֶךְ וּבְשִׁבְבָּךְ, וּבְקוֹמָךְ. וְקִשְׁרָתְּךָ לְאַוְתָּה | עַל-יִדְךָ,
וְהִיא לְטֹטֶף בֵּין | עִינֵּיךָ, וּכְתָבָתְּךָ עַל מִזּוֹת בִּיתְךָ וּבְשֻׁעָרֶיךָ:

וְהִיא אֶם-שָׁמַע תְּשִׁמְעוֹ אֶל-מִצְוָתִי, אֲשֶׁר | אָנֹכִי מִצְוָה |
אֶתְכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת יי | אֱלֹהֵיכֶם, וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל-לְבָבְכֶם
וּבְכָל גִּפְשָׁכֶם. וְגַתְתִּי מַטָּר-אַרְצָכֶם בַּעַתּוֹ, יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ,
וְאַסְפָּתְּךָ דְּגַנְךָ וְתִירְשָׁךָ וְיִצְחָרֶךָ. וְגַתְתִּי | עַשְׁבָּ | בְּשִׁדָּךְ
לְבַהֲמַתָּךְ, וְאַכְלָתְּךָ וְשִׁבְעָתָךְ. הַשְׁמַרְוֹ לְכֶם פָּנוּ-יִפְתָּחָה לְבָבְכֶם,
וּסְרָתְּךָם וְעַבְדָתְּךָם | אֱלֹהִים | אֶחָדים וְהַשְׁתְּחוּיוֹתָם לָהֶם. וְחַרְחָה
| אָפָּ-יְיַי בְּכֶם, וְעַצְרָ | אֶת-הַשָּׁמִים וְלֹא-יְהִי מַטָּר, וְהַאֲדָמָה
לֹא תַתְנוּ אֶת-יְבוּלְתָה וְאַבְדָתָם | מַהְרָה מַעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה |
אֲשֶׁר | יי נָתַן לְכֶם: וְשִׁמְתָּם | אֶת דָּבְרֵי | אֱלֹהָה עַל-לְבָבְכֶם
וּעַל-גִּפְשָׁכֶם וּקִשְׁרָתְּךָם | אַתָּם לְאַוְתָּה | עַל-יִדְכֶם, וְהִיא לְטֹטֶף
בֵּין | עִינֵּיכֶם: וְלִפְדָתָם | אַתָּם | אֶת-בְּנֵיכֶם, לְדִבְרָ בָּם,
בְּשִׁבְתָּךְ בַּבִּיתְךָ, וּבְלִכְתָּךְ בַּדָּרֶךְ, וּבְשִׁבְבָּךְ וּבְקוֹמָךְ: וּכְתָבָתְּךָ
עַל-מִזּוֹזֶת בִּיתְךָ וּבְשֻׁעָרֶיךָ: לְמַעַן | יַרְבֵּוּ | יְמִיכֶם וַיְמִי בְּנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה | אֲשֶׁר גַּשְׁבָּע | יי לְאַבְתֵיכֶם לְתַת לָהֶם, בַּיָּמִי
הַשָּׁמִים | עַל-הָאָרֶץ:

מעריב לחיל

וַיֹּאמֶר | יְ | אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דָבָר | אֶל־בְּנֵי | יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים: וְעֹשֵׂה לְהֶם צִיצָת עַל־כֶּנֶפֶי בְּגִדֵּיהֶם
לְדָרְתֶּם, וְגַתְנֶנוּ | עַל־צִיצָת הַפְּנֵפֶת פְּתִיל תְּבָלָת. וְהִיא לְכֶם
לְצִיצָת, וְרָאִיתֶם | אֶת־זְכָרָתֶם | אֶת־כָּל־מִצּוֹת | יְ |
וְעָשִׂיתֶם | אֶתְכֶם, וְלَا תָתְרוּ | אַחֲרֵי לְבָבְכֶם וְאַחֲרֵי |
עִגְּלֵיכֶם, אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים | אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְבְּרוּ
וְעָשִׂיתֶם | אֶת־כָּל־מִצּוֹתִי, וְהִיִּתֶם קָדְשִׁים לְאֱלֹהִיכֶם: אָנֹכִי יְ |
| אֱלֹהִיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי | אֶתְכֶם | מַאֲרַץ מִצְרָיִם, לְהִזְמִין
לְכֶם לְאֱלֹהִים, אָנֹכִי | יְ | אֱלֹהִיכֶם:

אֶמְתָה וְאֶמְנָה כָל זוֹאת, וּקְים עַלְינָה, כִּי הוּא יְ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין
זָוְלָתוֹ, וְאֵגְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עָמוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיד מַלְכִים, מַלְכֵנוּ הַגּוֹאֵלָנוּ
מִכֶּפֶת כָל הַעֲרִיצִים. הָאֵל הַגְּפֻרְעָן לְנוּ מִצְרִינָה, וְהַמְּשִׁלְלָם גָּמְול
לְכָל אַיִבֵּי נְפָשָׁנוּ, הַעֲשָׂה גְדוֹלֹות עד אֵין חִקָּר, וְגַפְלָאות עד אֵין
מִסְפָּר. הַשֵּׁם נְפִישָׁנוּ בְּחִים, וְלֹא נָתַן לִמְוֹט רְגָלָנוּ, הַמִּדְרִיכָנוּ
עַל בְּמֹות אַוִּיבָנָנוּ, וַיַּרְמֵם קָרְגִּינָנוּ, עַל כָּל שׂוֹגָאנָנוּ, הַעֲשָׂה לְנוּ נְסִים
וְגַקְמָה בְּפְרָעה, אֲוֹתֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמָת בְּנֵי חֶם. הַמִּפְחָה
בְּעַבְרָתוֹ כָל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם, וַיֵּצֵא אֶת עַמוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹךְם,
לְחִרּוֹת עַזְלָם. הַמִּעְבֵּר בְּנֵיו בֵּין גַּזְרֵי יִם סּוּף, אֶת רֹזְדֵפָיהם וְאֶת
שׂוֹגָאנָם, בְּתַחְמוֹת טְבֻעָה, וַרְאֵוֹ בְּנֵיו גְּבוּרָתוֹ. שְׁבָחוּ וְהִזְמִין
לְשָׁמוֹ. וּמְלֹכָתוֹ בְּרַצּוֹן קָבְלוּ עַלְיָהֶם, מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עֲנוֹ
שִׁירָה בְּשֶׁמֶךָה רֶבֶת, וְאָמְרוּ כָּלָם:

מעריב לחיל

מי במִבְּחָה בְּאַלְיָם יְיָ, מי במִבְּחָה גַּאֲדָר בְּקָדְשָׁךְ, נורא תתְּהִילָּתֶךָ
עשָׂה פֵּלא: מַלְכָוֹתֶךָ רָאוּ בְּגַגְיךָ, בּוֹקָע יָם לְפָנֵי מֹשֶׁה, זה אֱלֹי עֲנוֹ
וְאָמָרָה:

יְיָ יָמְלוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד. וְגַאֲמָר: כִּי פְּדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב, וְגַאֲלֹן מִידָּךָ
חֹזֶק מִמְּנָגָבְרֹךָ אַתָּה יְיָ גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבָנָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידָנוּ מַלְכָנָנוּ לְחַיִם וּפְרוֹשָׁעָלֵינוּ
סְכָת שְׁלֹמָד וְתִקְנָנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מַלְפְּגִיכָה, וְהַשִּׁיעָנוּ לְמַעַן
שְׁמָה, וְהַגּוֹן בְּעַדְנָגָה, וְחֶסֶר מַעַלְיָנוּ אֹיְבָה, דָּבָר, וְחֶרֶב, וְרַעַב וְיִגּוֹן,
וְחֶסֶר שְׁטָן מַלְפְּגִיכָה וְמַאֲחִירָנָה, וּבָצֵל בְּגַפְיָךְ תִּסְתִּירָנָה. כִּי אֶל
שׁוֹמְרָנָה וּמַצְיאָנָה אַתָּה, כִּי אֶל מֶלֶךְ חַנּוֹן וְרַחוֹם אַתָּה, וּשְׁמוֹר
צָאתָנָה וּבָוֹאָנָה, לְחַיִם וּלְשָׁלוֹם, מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרֹךְ אַתָּה יְיָ,
שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעֵד:

בְּרֹךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. בְּרֹךְ יְיָ מַצִּיּוֹן שָׁבֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְּלוּיָה.
בְּרֹךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עַשְׂה נְפָלָאות לְבָדוֹ. וּבְרֹךְ שֵׁם
כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וּמְפָלָא כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן. יְהִי כְּבוֹד
יְיָ לְעוֹלָם, יְשָׁמָח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי שֵׁם יְיָ מַבָּרֶךָ, מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם, כִּי לֹא יַטְשֵׁה יְיָ אֶת עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הַזָּאִיל יְיָ
לְעַשׂוֹת אַתָּכֶם לוֹ לְעַם. וַיַּרְא כָּל הָעָם וַיַּפְלֹא עַל פְּנֵיהם, וַיֹּאמְרָה:
יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. וְהִיא יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ,
בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְחִידָה יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד. יְהִי חָסְדָךְ יְיָ עַלְיָנוּ, כַּאֲשֶׁר
יְחַלְנוּ לְךָ. הַשִּׁיעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְצָנוּ מִן הָגּוֹיִם, לְהֻזּוֹת לְשִׁים
קְדֹשָׁךָ, לְהַשְׁתִּיבָה בְּתַהֲלָתֶךָ. כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂית יְבָאוּ וַיַּשְׁתַּחַוו
לְפָנֵיךָ אֲדֹנִי, וַיַּבְדּוּ לְשָׁמֶךָ. כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעַשָּׂה נְפָלָאות אַתָּה

מעיליב לחיל

אלדים לבדה. ואנחנו עמך וצאן מרעיתה, נודה לך לעולם,
לדור ודור נספר תהלה. בריך יי' ביום, ברוך יי' בלילה, ברוך יי'
בשכגה, בריך יי' בקומה. כי בידך נפשות החיים והמתים,
אשר בידו נפש כל חי ורוח כלבשר איש. בידך אפקיד רוחין,
פדיותה אותי יי' אל אמרת. אלינו שבחמים, יחד שמה, וקדים
מלכותך תמיד, ומלוך עליינו לעולם ועד:

יראו עינינו, וישמה לבנו ותגל נפשנו, בישועתך באמת,
באמור לצyon מלך אליה. יי' מלך, יי' מלך, יי' מלך לעולם ועד,
בי המלכות שלך היא, ולעולם עד תמלוך בבוד, כי אין לנו
מלך אלא אתה. ברוך אתה יי', המלך בבוד, תמיד מלך
עליינו לעולם ועד, ועל כל מעשי:

ש"ז

יתגדל ויתקדש שמה רבא
בעולם די ברא ברוותה, ומלך מלכותה, ויצמה
פרקנה ויקרב משיחת. בחיקון ובוימיכון ובחיי דכל בית
ישראל, בעגלא ובזמן קרבן ואמרו אמן:
יהא שמה רבא מברך לעם ולעולם עולם. יתרך
וישתבה ותפאר ותרום ותנסה ותדר ותעל
ויתהל שמה דקדsha בריך הוא,
לעלא מן כל (בעשיית לעלה ולעלא מכל) ברכתא
ושירתא תשבחתא וגחתה, דאמירן בעולם, ואמרו
אמן.

מעליב לחיל

אדני שפט תפתח, ובין גיד תחלטה.

ברוך אתה יי' אלְהָינוּ וַאלְהָיָ אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהִי אֶבְרָהָם, אֱלֹהִי יִצְחָק,
וַאלְהָיָ יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגּוֹרֵךְ וַהֲנוֹרָא, אֵל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים, וְקַנְחָה חַפֵּל, וּזְכָר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם, לְמַעַן
שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה.

בעשייתך זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, ל מענה
אלחים מיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי', מגן אברהם.

אתה גיבור לעולם אדני, מ賜ת חיים אתה, רב לדושיע.

בכיון: מורייד היטל. בחורף: מшиб חרום ומורייד הגשם.

מכלך חיים בחסד, מ賜ת חיים בرحמים רבים, סומך נופלים,
ורופא חולים, ומתריך אסורים, ומקים אמונתו לישני עפר, מי במוך
בעל גבורותומי דומה לה, מלך מימות ומחיה ומצמיח ישועה.

בעשייתך: מי במוך אב הרכמו, זכר יזכיר לחיים בرحמים.

ונאמן אתה להחיות מותים. ברוך אתה יי', מ賜ת המתים.

אתה קדוש ושמי קדוש, וקדושים בכל יום יהלוך סלה. כי אל מלך
גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי', האל הקדוש (בעשייתך המליך הקדוש).

מעריב לחיל

אתה חוגן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. חגנו מאתך חכמה בינה וידע. ברוך אתה יי', חוגן תדעת.

השיבנו אבינו לתרתך, וקרבנו מלכנו לעבודתך, והחיזרנו בתשובה שלמה לפניו. ברוך אתה יי', הרוצה בתשובה.

סלח לנו, אבינו, כי חטאנו מHAL לנו, מלכנו, כי פשענו, כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי', חנון המרפא לסלת.

ראה נא בעניינו וריבת ריבנו, וגאלנו גאלת שולמה מחרה למעון שמד, כי אל גואל חזק אתה. ברוך אתה יי', גואל ישראל.

רפאנם, יי', נרפא, הוושענו ונשען, כי תחלתנו אתה, והעלת רפואה שלמה לכל מכותינו (ומעלת ארוכה ומרפא לכל תחולאותו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו) כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי', רופא חול עמו ישראל.

ברוך עלינו יי' אלהינו את השגה הזאת ואת כל מיני טובותה לטוּבה,

בקיא ותנו ברכה / בחרף ותנו טל ומטר לברכה
על פני האדמה, ושבענו מטובה, וברך שנתנו בשנים הטובות לברכה,
כי אל טוב ומטיב אתה, ומברך שנים. ברוך אתה יי', מברך שנים.

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא גם לקבץ גליותינו, וקבצנו יחד מחרה מאربع בנות הארץ לארכן. ברוך אתה יי', מקבץ נדי עמו ישראל.

מעריב לחול

השכלה שופטינו בבראשונה ווועצינו בבחלה, והסר ממןנו גזע
ואנחתה, ומלוך עליינו מהרה אתה, יי', לבדך בחסד וברחמים, וצדקה
בצדק ובמשפט. ברוך אתה יי', מלך אהוב צדקה ומשפט (בעשיית
המלך המשפט).

ולמלשינים אל תה תקוה, וכל המינים ברגע יאבדו, וכל אויבי עםך
מהרה יפרתגו, ותודים מהרה תעקר ותשבר ותמלח ותשפילם
ותכניים במהרה בימינו. ברוך אתה יי', שובר איבים ומכניע זדים.

על הצדיקים ועל החסדים ועל זקני שאירת עמך בית ישראל, ועל
פליטת בית סופריהם, ועל גרי הצדוק ועלינו יהמו נא רחמים, יי'
אליהינו, והן שבר טוב לכל הבוטחים בשמה באמת, ושים חלקנו
עמהם, ולעולם לא נבוש כי בך בטחנה, ועל חסך הגדול באמת
גשענו. ברוך אתה יי', משען ו מבטה הצדיקים.

ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ותשפוץ בתוכה באשר דברת, ובנה
אתה בקרוב בימינו בניין עולם, וכטא דוד עבדך מהרה לתוכה תבין.
ברוך אתה יי', בונה ירושלים.

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וברנו תרום בישועתך, כי
ליישועתך קיינו כל היום (ומצפים לישועה). ברוך אתה יי', מצמיח קרו
ישועה.

אב הרחמן, שמע קולנו, יי' אליהינו, חום ורham עליינו, וקבל ברחמים
וברצון את תפלהנו, כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה, ומלאפניך,
מלפננו ריקם אל תשיבנו חננו ועננו ישמע תפלהנו.
כי אתה שומע תפלה כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי',
שמע תפלה.

מעריב לחיל

רְצָחָה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל, וְלֹתְפָלָתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב אֶת הַעֲבֹדָה
לְדִבָּר בִּיתָה, וְאַשְׁיָה יִשְׂרָאֵל, וְתִפְלָתָם מִתְרָה בְּאַחֲרָה תִּקְבֵּל בְּרָצָוֹן,
וְתִהְיָ לְרָצָוֹן תִּמְיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמָּה.

בראש חידש ובחול המועד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יָעַלְה וַיָּבָא, וַיַּגְיעַ, וַיַּרְאָה, וַיַּרְצָח, וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְקֹד,
וַיִּזְכֹּר זָכְרוֹנוּ וַיִּקְדוּנָנוּ, וַיִּזְכֹּר זָכְרוֹנוּ אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּזְכֹּר זָכְרוֹנוּ מֶשֶׁיחַ בָּן דָוד עַבְדָה,
וַיִּזְכֹּר זָכְרוֹנוּ יְרוּשָׁלָם עִיר קָדְשָׁה, וַיִּזְכֹּר זָכְרוֹנוּ כָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיה,
לְפִלְיטָה, לְטוֹבָה, לְחֻנָּה וְלִחְסָד וְלִרְחָמִים, לְמַיִם (טֹבִים) וְלִשְׁלוּם, בַּיּוֹם
לְרִאשׁ חִידָשׁ: רָאשׁ הַחִידָשׁ מֵזָה. | לְפָסָחָה: מַג הַמְּסֻכּוֹת מֵזָה.
זָכְרָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בָז לְטוֹבָה, וַיִּקְדֹּעַ בָז לְבָרְכָה, וְהַשְׁיעָנוּ בָז לְחַיִם
טֹבִים. וּבָזְבָר יְשִׁועָה וְרָחִמים, חֹס וְחַנְנוּ, וְרָחָם עַלְנוּ וְהַשְׁיעָנוּ, כִּי
אֵלֶיך עִינָנָנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ פָנָנוּ וְרָחִים אָתָה.

וְתִחְזִינָה עִינָנָנוּ בְשַׁבָּךְ לְצִיּוֹן בְּרָחִמים. בְּרוֹךְ אָתָה יְיָ, הַמְּחַזֵּיר
שְׁבִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אָנָחָנוּ לְךָ, שָׁאָתָה הוּא, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָם וְעַד,
צָורָנוּ צָור חַיִינָנוּ, מַגְנִין יִשְׁעָנוּ, אָתָה הוּא לְדוֹר וְדוֹר, גַּדְה לְךָ וְנִסְפֶר
תַהֲלַתָה, עַל חַיִינָנוּ חַמְסָרִים בִּידָה, וְעַל גַּשְׁמֹותֵינוּ חַפְקוּדוֹת לְךָ, וְעַל
גַּסְיךָ שְׁבָכָל יוֹם עַמְנָנוּ, וְעַל גַּפְלָאוֹתֶיךָ וְטֹבּוֹתֶיךָ שְׁבָכָל עַתָה, עַרְבָה
וּבָקָר וְצָהָרִים, הַטּוֹב, כִּי לֹא כָל רְחַמָה, וְתִמְרָחָם, כִּי לֹא תִמְפּוֹ
חַסְדָּיךָ, כִּי מַעֲזָלָם קָיַינוּ לְךָ.

מעריב לחיל

לחנכה ופורים:

ועל הניטים, ועל הפרקו, ועל הגבירות, ועל התשועות, ועל הנפלאות, ועל הנטחות, ועל המלחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן זה.

לפורים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, שעמד עליהם המן תרשע, בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלושה עשר לחודש שניים עשר, הוא חמש אדר, ושללם לבוז. ואתה ברחמיך הרבהם הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשכotta לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בנו על הארץ.

לחנכה:

בימי מתתיהו בן יוחנן מהונאי ובניו, שעמדו מלכותיו יהו הרשעה על עמק ישראל למשפיקם תורה, ולהעבירים מחייב רצונך, ואתה ברחמיך הרבהם עמידת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דיןם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד מלשיהם, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורם, ורשיים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורה. וכך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעומך ישראל עשית תשואה גדולה ונפרקו בימים אלה. ואחר כן באו בניך לדבר ביתה, ופנו את מכלה, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמו נת ימי חנכה אלו, להזdot ולהליל לשם גדול.

מעריב לחול

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתגשא שמה מלכנו תמיד לעוזם ועד.

בעשייה: וכותב למשים טובים כל בני בריתך.

וכל הימים יודוק פלה, ויהלוי ויברכו את שמה הגדול באמת, לעוזם כי טוב, האל ישועתנו ועוזתנו פלה, האל הטוב. ברוך אתה יי' ה טוב שמה ולך נאה להודות.

שים שלום טובה וברכה, חיים, חן וחסד וرحمים, עליינו ועל כל ישראל עמה. ברכנו אבינו, לנו באחד באור פניה, כי באור פניך נתת לנו, יי' אלהינו, תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה וرحمים וחיים ישלום, וטוב יהיה בעיניך לברכנו וברך את כל עם ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך (ברוך עו' ישלום).

בעשייה: בספר מים, ברכה ושלום, פרנסת טובה, וגורות טובות, ישועות ונחמות, נזכר ונכתב לפניה, אנחנו וכל עם בית ישראל, למימים טובים ולשלום.

ברוך אתה יי', המברך את עמו ישראאל בשלום.

יהי רצון אמר פי זה גאון לבי לפניה, יי צורי וגAli.

אליה, נוצר לשוני מרעה, ושפתاي מדבר מרים, ולמקללי נפשي תדם, ונפשי בעפר לכל תהית. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך תרדוף נפשي. וכל התקמים והחוشبם עלי לרגעה, מהרה הפר עצם וקלקל מחשבתם. יהיו רצון מלפניה, יי אליה ואלהי אבותי, שלא تعالחה קנאת אדם עלי, ולא קנאתי על אחרים, שלא אכעס הימים, ושלא אכעסך, ותצליני מיצר הרעה, ותונ בלבי הכנעה וענותה. מלכנו ואלהינו יחד שמה בעילמה, בנה עירך, יסד ביתך, ישבלל היכלה,

מעריב לחיל

וקבץ קבוץ גליות, ופדה צאנַה, ושמח עדרתָה. עשה למן שמה,
עשה למן ימינה, עשה למן תורה, עשה למן קדשָתָה. למן
יחלצון ידיך, השיעעה ימינה ונגנִי. יהו לרצון אמרי פִי והגון לבי
לפנֵיה, כי צורי וגואלי. עשה שלום (בעשיית יש אומרים: השלום)
במרומי, הוא עשה שלום עליינו, ועל כל ישראל, ואמרו Amen.

יהו רצון מלפניך, כי אלהינו ואלהי אבותינו, שבנה בית המקדש
במרה בימינו, ותן חלכנו בתורתה, ושם נعبد ביראה כימי עולם
ובשנים קדמוניות. וערבה ליה מחת יהודה וירושלים, כימי עולם
ובשנים קדמוניות.

ש"ז

יתגדל ויתקדש שמה רבא.
בעלמא די ברא ברעותה, וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה ויקרב
משיחת. בחיכון ובזיכרון ובחי דבָּל בית ישראל, בעגלא ובזמן קרב
ואמרו Amen:

יהא שם רבא מברך לעם ולעלמי עלמי. יתברך וישתבח
ויתפאר ויתרומם ויתגשא ויתהדר ויתעללה ויתהלו שמה דקדשא
בריך הוּא,

לעלא מן כל (בעשיית לעלא ולעלא מכל) ברכתא ושירתא
תשבחתא ולחמתה, דאמירן בעלמא, ואמרו Amen.
תתקבכל צלותהון ובזותהון דבָּל (בית) ישראל קדם אבותהן די
בשמייא ואמרו Amen:

יהא שלמא רבא מןשמייא וחיים עליינו ועל כל ישראל, ואמרו Amen:
עשה שלום במרומי הוּא עשה שלום עליינו ועל כל ישראל, ואמרו
Amen:

מעריב לחול

עלינו לשבח לאוזן הכל, לחת גָּדְלָה ליוצר בראשית, שלא עשנו בגויי הארץות, ולא שמננו במשפחות האדמה, שלא שם חלקנו כהם, וגרנו בכל המזנים (שהם משתחווים להבל וריק ומתחפלים אל אל לא יושיע) ואנחנו כורעים ומשתחווים ומודים, לפני מלך, מלכי המלכים, המקודש ברוך הוא. שהוא נוטה שמיים ויסד ארץ, ומושב יקרו בשמיים ממועל, ושבינת עוז בגביה מרים, הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס זולתו, בכתוב בתורתו: יידעת היום והשבת אל לבך, כי יי' הוא האלhim בשמיים ממועל, ועל הארץ מטהת, אין עוד:

עלכו נקוה לך יי' אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזה, להעיר גלולים מן הארץ ומהאלים בראשות יברתו. לתקו עולם במלכות שדי, וכל בני בשר יקראו בשמה. להפנות אליך כל רשי הארץ. יקרו יידעו כל יושבי תבל, כי לך תברע כל הארץ, תשבע כל לשון: לפניו יי' אלהינו יקרעו ייפולו. ולכבוד שמח יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלך עלייהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולם עד תמלך בכבוד: בכתוב בתורתך, יי' מלך לעולם ועד: ונאמר, והיה יי' למלך על כל הארץ, ביום מהו יהיה יי' אחד, ושמו אחד:

אל תירא מפחד פתאם, ומשאות רשותם כי תבא: עצו עצה ותפר, דברו דבר ולא יקים, כי עמנו אל: ועד זקנה אני הוא, ועד שיבתני אני אסבל, אני עשיתי ואני אשא, ואני אסבל ואמלט:

קדיש יתום

ויתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעתה, ומילך מלכותה, וצמיח פרקנה וקרב משיחה. בחיכון ובוימיכון ובתי דכל בית ישראל, בענלא ובזמו קרב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעולם עולם. יתריך וישבח ותפאר ותרומם ויתגשא ותתדר ויתעלח ויתהיל שמה דקדשא בריך הוא. לעלה מן כל (בעשיות לעלה ולעלא מפל) ברכתא ושירתא תשבחתא נהמתה, אמרו בעלמא, ואמרו אמן.

יהא שלמא רבא מן שמייא וחימ עליינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עשה שלום במורמי הוא יעsha שלום עליינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:

מעיליב לחול

אומרים בכל יום לאחר תפילה שחרית ומעריב מראש חדש אלול עד
אחר שמיני עצרת

לְדוֹד יְיָ אָזְרֵי וַיְשִׁיעֵי מִפְּנֵי אִירָא, יְיָ מַעֲוזׁ חַיִּים מִפְּנֵי אֶפְחָד: בְּקָרְבָּן עַלִּי
מְרֻעִים, לְאַכְלָת בָּשָׂרִי צָרֵי וְאַיִּבֵּי לִי הַמֶּה כְּשָׁלוּ וְנִפְלָה: אִם תְּחִנָּה עַלִּי
מְחִנָּה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תְּקוּם עַלִּי מְלֻחָּמָה בְּזֹאת אַנְיִ בּוֹטִיחַ: אַמְתָּה
שָׁאַלְתִּי מֵאַת יְיָ, אָזְתָּה אַבְקָשׁ שְׁבָתִי בַּבָּיִת יְיָ, כֹּל יְמֵי חַיִּים לְחִזּוֹת בְּנָעַם
יְיָ וְלִבְקָרְבָּן בְּהַיְכָלוֹ: כִּי יַצְפְּנֵנִי בְּסֶפֶה בַּיּוֹם רְעוֹה, יִסְתַּרְנֵי בְּסֶתֶר אַחֲלוֹ
בְּצָור יְרוּמָמָנִי וְעַתָּה יְרוּם רָאשִׁי, עַל אַיִּבֵּי סְבִיבָתִי וְאַזְבָּחָה בְּאַחֲלוֹ
זְבַחִי תְּרוּעָה, אַשְׁרָה וְאַזְמָרָה לְיִי: שָׁמַע יְיָ קְזָלִי אַקְרָא, וְחַנְנִי וְעַנְנִי: לְזַה
אָמַר לְבִי, בְּקָשׁוּ פָנֵיךְ, אַת פָנֵיךְ יְיָ אַבְקָשׁ: אֶל תְּסַתֵּר פָנֵיךְ מִפְנֵי, אֶל תְּטַטֵּ
בְּאָף עַבְדָךְ, עַזְרָתִי הִיִּתְ, אֶל תְּטַשֵּׁנִי וְאֶל תְּעַזְבָּנִי אֱלֹהִי יְשֻׁעִי: כִּי אָבִי
וְאָמַי עַזְבָּנוּי, וְיִי יַאֲסִפְנֵי הַזְּרָנִי יְיָ דְּרָכָךְ, וְנִחְנֵנִי בָּאָרֶחֶת מִישּׁוֹר, לְמַעַן
שְׁרָרִי: אֶל תְּתַנְנֵנִי בְּנֶגֶשׁ צָרִי, כִּי קָמוּ בַּי עָדִי שְׁקָר וַיְפַמְּ חָמֵס: לְוַלְאָ
הַאמְגַּנְתִּי, לְרֹאֹת בְּטוּב יְיָ בָּאָרֶץ מִיִּם: קַוְהָ אֶל יְיָ, חַזְקָה וַיְאַמֵּץ לְבָד וְקַוְהָ
אֶל יְיָ:

בבית אבל אומרים למנצח

למנצח לבני קරח מזמור. שמעו זאת כל העמים, האזינו כל ישבי חלד. גם בני אדם,
גם בני איש, יחד עשיר ואביו. פי ידבר חכמות, וקנות לבני תבונות. איטה למפל אconi,
אפתח בכנור חידתי. למה אירא בימי רע, עון עקי יסבני. הבטחים על חילם, וברב
עشرם יתחללי. אך לא פדה יפדה איש, לא ינתן לאלהים כפרוז. ויקר פדיון נפשם,
וחידל לעולם. ויחי עוד לנצח, לא יראה השחת. כי יראה חכמים ימותו, ייחד כסיל ובער
יאבדו, ועזבו לאחרים חילם. קרבם בתים לעולם, משוכנעם לדור ודור, קראו
בשםותם עלי אדים. ואדם ביקר בלילה, נמשל בבהמות נדמי. זה דרכם, כסיל למו,
ואחריהם בפיקם ירצו, סלה. מצאן לשאול שתו, מות ירעם, וירדו בס ישרים לבקר,
וצוקם לבבות שאול מזבל לו. אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול, כי יקחני סלה. אל
תירא כי יענש איש, כי ירבה בבוד ביתו. כי לא במותו יקח הכל, לא ירד אחריו בבודו.
כי נפשו בחיו יברך, ויזדק כי תיטיב לך. תבואה עד דור אבותיו, עד נצח לא יראו אור.
אדם ביקר ולא יבין, נristol בבהמות נדמי.

מעליב לחול

ספרית העומר

הנני מוכן ומיוזמן לךים מצוית עשה של ספרית העומר כמו שכתוב בתורה: וספרתם לכם מפקרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבנות תמיות תהיינה: עד מפקרת השבת השביעת טספרי חמישים יום והקurbתם מנחה חדשה ליה: ויהי נعم כי אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עליינו ומעשה ידינו פוננה:

ברוך אתה כי אלהינו מלך העולם, אשר קדשו במצותו וצונו על ספרית העומר.

כג בניסן

היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד לעומר. חסד שבגבורא

כד בניסן

היום תשעה ימים שהם שבוע אחד ושני ימים לעומר. גבורה שבגבורא

כה בניסן

היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלשה ימים לעומר. תפארת שבגבורא

כו בניסן

היום אחד עשר יום שהם שבוע אחד ואربعה ימים לעומר. נצח שבגבורא

כז בניסן

היום שבעה ימים עשר יום שהם שבוע אחד וחמשה ימים לעומר. הוד שבגבורא

כח בניסן

היום שלשה עשר יום שהם שבוע אחד וששה ימים לעומר. יסוד שבגבורא

טו בניסן, א' של חול המועד

היום יום אחד לעומר. חסד שבחסד

יז בניסן, ב' של חול המועד

היום שני ימים לעומר. גבורה שבחסד

יח בניסן, ג' של חול המועד

היום שלשה ימים לעומר. תפארת שבחסד

יט בניסן, ד' של חול המועד

היום ארבעה ימים לעומר. נצח שבחסד

כ בניסן, ה' של חול המועד

היום חמישה ימים לעומר. הוד שבחסד

כא בניסן, שבעה של פסח

היום ששה ימים לעומר. יסוד שבחסד

כב בניסן, מוצאי יום טוב

היום שבעה ימים שהם שבוע אחד לעומר.

מלכות שבחסד

מעריב לחול

ח' באייר

היום שלשה ועשרים יום שעם שלשה שבועות ושני ימים לעמָר. גבורה שבנכח

ט' באייר

היום ארבעה ועשרים יום שעם שלשה שבועות ושלשה ימים לעמָר. תפארת שבנכח

י' באייר

היום חמישה ועשרים יום שעם שלשה שבועות וארבעה ימים לעמָר. נצח שבנכח

יא באייר

היום ששה ועשרים יום שעם שלשה שבועות וחמשה ימים לעמָר. הוד שבנכח

יב באייר

היום שבעה ועשרים יום שעם שלשה שבועות וששה ימים לעמָר. יסוד שבנכח

יג באייר

היום שמונה ועשרים יום שעם ארבעה שבועות ושבועות ויום אחד לעמָר. מלכות שבנכח

יד באייר, פסח שני

היום תשעה ועשרים יום שעם ארבעה שבועות ושבועות ויום אחד לעמָר. חסד שבחווד

טו באייר

היום שלשים יום שעם ארבעה שבועות ושני ימים לעמָר. גבורה שבחווד

טו באייר

היום אחד ושלשים יום שעם ארבעה שבועות ושלשה ימים לעמָר. תפארת שבחווד

כט בניסן

היום ארבעה עשר יום שעם שני שבועות לעמָר. מלכות שבגבורה

ל' בניסן, א' דראש חדש

היום חמישה עשר יום שעם שני שבועות ויום אחד לעמָר. חסד שבתפארת

א' באייר, ב' דראש חדש

היום ששה עשר יום שעם שני שבועות ושני ימים לעמָר. גבורה שבתפארת

ב' באייר

היום שבעה עשר יום שעם שני שבועות ושלשה ימים לעמָר. תפארת שבתפארת

ג' באייר

היום שמונה עשר יום שעם שני שבועות וארבעה ימים לעמָר. נצח שבתפארת

ד' באייר

היום תשעה עשר יום שעם שני שבועות וחמשה ימים לעמָר. הוד שבתפארת

ה' באייר, יום העצמאות

היום עשרים יום שעם שני שבועות וששה ימים לעמָר. יסוד שבתפארת

ו' באייר

היום אחד ועשרים יום שעם שלשה שבועות ושבועות לעמָר. מלכות שבתפארת

ז' באייר

היום שניים ועשרים יום שעם שלשה שבועות ושבועות ויום אחד לעמָר. חסד שבנכח

מעריב לחול

כו באיר

היום אחד וארכבעים יום שְׁחָם חַמְשָׁה
שבועות ושְׁשָׁה יְמִים לְעֹמֶר. יסוד שביסוד

כו באיר

היום שְׁנִים וארבעים יום שְׁחָם שְׁשָׁה
שבועות לְעֹמֶר. מלכות שביסוד

כח באיר, יום חרות ירושלים

היום שְׁלֵשָׁה וארכבעים יום שְׁחָם שְׁשָׁה
שבועות ויום אחד לְעֹמֶר. חסד שבמלכות

כט באיר

היום ארבעה וארכבעים יום שְׁחָם שְׁשָׁה
שבועות ושני יְמִים לְעֹמֶר. גבורה שבמלכות

א' בסיוו, ליל ראש חדש

היום חַמְשָׁה וארכבעים יום שְׁחָם שְׁשָׁה
שבועות ושלשה יְמִים לְעֹמֶר. תפארת
שבמלכות

ב' בסיוו

היום שְׁשָׁה וארכבעים יום שְׁחָם שְׁשָׁה
שבועות וארכעה יְמִים לְעֹמֶר. נצח

ג' בסיוו

היום שְׁבָעָה וארכבעים יום שְׁחָם שְׁשָׁה
שבועות וחמשה יְמִים לְעֹמֶר. הود

ד' בסיוו

היום שְׁמוֹנָה וארכבעים יום שְׁחָם שְׁשָׁה
שבועות וששה יְמִים לְעֹמֶר. יסוד

ז' באיר

היום שְׁנִים ושלשים יום שְׁחָם ארבעה
שבועות וארכעה יְמִים לְעֹמֶר. נצח שביחוד

יח באיר, ל"ג בעומר

היום שלשה ושלשים יום שְׁחָם ארבעה
שבועות וחמשה יְמִים לְעֹמֶר. הוד שביחוד

יט באיר

היום ארבעה ושלשים יום שְׁחָם ארבעה
שבועות וששה יְמִים לְעֹמֶר. יסוד שביחוד

כ' באיר

היום חַמְשָׁה ושלשים יום שְׁחָם חַמְשָׁה
שבועות ושני יְמִים לְעֹמֶר. מלכות שביחוד

כא באיר

היום שְׁשָׁה ושלשים יום שְׁחָם חַמְשָׁה
שבועות ושני יְמִים לְעֹמֶר. חסד שביסוד

כב באיר

היום שְׁבָעָה ושלשים יום שְׁחָם חַמְשָׁה
שבועות ושני יְמִים לְעֹמֶר. גבורה שביסוד

כג באיר

היום שְׁמֹנוֹה ושלשים יום שְׁחָם חַמְשָׁה
שבועות ושלשה יְמִים לְעֹמֶר. תפארת שביסוד

כד באיר

היום תְּשִׁיעָה ושלשים יום שְׁחָם חַמְשָׁה
שבועות וארכעה יְמִים לְעֹמֶר. נצח שביסוד

כה באיר

היום ארבעים יום שְׁחָם חַמְשָׁה שְׁבֻועֹת
וחמשה יְמִים לְעֹמֶר. הוד שביסוד

מעליב לחיל

ה' בסיון, ערב שבועות

היום תשעה וארבעים יום שהם שבעה שבועות לעמר. מלכות שבמלכות

הרממו הוא ימזר לנו עבודה בית המקדש למקומה, במתירה בימינו
אמנו סלה.

למנצם בנטיגות מזמור נשיר: אליהם יחננו ויברכנו, יאר פניו אתנו, סלה:
לדעת הארץ דרכך, בכל גוים ישועתך: יוזיך עמים אלהים, יוזיך עמים
כלם: ישמחו וירגנו לאמים, כי תשפט עמים מישר, ולאמים הארץ
טנחים סלה: יוזיך עמים אלהים, יוזיך עמים כלם: ארץ נתנה לבולה,
יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים, ויראו אותו כל אפסי הארץ: